

حهوت سال له مه و بهر پوژئاوا دامه زرا؛ ناویکی تازه له هه ریمی بهر خۆدان و هیوا. ئەمریکای تاوانکار به بانگه شه و پر و پالانتیهی مافی مرووف، ویستی تیگه ی بهر خۆدان له م پنته ی جیهاندا هه لלוوشی. سه وودیه و قه ته ر و تورکیا و ولاته یه کگرتووه کان داعشیان دامه زران و بهریان دایه گیانی (به هاری عه ره بیی) و شوپش و رابوونی کوردان. شوپش نا، تیرۆریزم! ئەمه درووشمی نیولیبرالیزم و خزمه تکاره دیپلۆماته کانیتی. ئەمریکا هه لی بو خۆتیتکاندن له ناوچه که به گونجاو زانی و دژی سیاسه ته کانی تورکیا و پروسیا و ئیران له سووریا، وا خوی نواند گوایه خوازیاری وه ستاندنی داعشه. به م رهنگه به شیک له جبه خانه کانی به سه ر شاره یلی سووریا و ئیرا قدا داباراند. له کۆبانیوه بو ره قه و موسل و شه نگال، ته نیا داروپه ردوو ماوه ته وه. هه بوونی داعش واته ئاسانکاری بو هاتنی ئەمریکا. ئەم دوو ئاماده ییه ته وا و که ری یه کترن. ته وا و که ریه ک که من ناوی لی دهنیم «ائتلافیون سلفیون»، بی چه ندو چون.

فه رمانده ی هیزه کانی (پارتی یه کیتی دیموکراتی سووریا) رایگه یاندووه: «ئیمه ته نی له پیناو روو به پروو بوونه وه ی داعش هاوکاری هاو په یمانانمان په ژراندووه.» چونکه له به رانه ر ماشینی تورکیا و به ربه ره کانی تر دا هیچ چاره یه کی تریان نه بوو. له مه و دوا وا پیویسته پیشانی بدن ئەم گه مه تاکتیکی و واتاداره لی له ئەمریکایش دوایی هاتووه. درنده کان له گشت شوینیک هه ن، له نیو هه موو گه ل و نه ته وه و پێرێکدا، به لام درنده یه کی له رهنگی داعش، داهینانیکی تازه یه. سه ربار: ئەمانه پیشینه ی تاوان و کوشتو بیری ئەوی ترن له ژیر ناو نیشانی چه مکی جیهاددا. گه ره که

لەم گۆشەنێگایەوێ لە پەییوەندیی نێوان دین و درندەیی رابمێنن. هەنگینی داعش هاشاوی کۆبانیی دا، وینەیی کوردیکی سەلەفیی بلاوو بوووەو کە سەری برایی بەرخۆدیریکی یەپەژەیی هەلگرتبوو. وینەپەک، کە رەگوریشەیی دلرەقیی دەنوینن. دلرەقیی تیولۆژیی. بیر لە نیشتمانی ئەو تاوانکارە دەکەمەو. لە قوولاییی میژوو. خاکی هەورامان لە سەدەیی دوویم تا هەشتەم نازگەیی فرچکگرتنی بزوتنەوێ کۆمەلایەتی و ئایینی یارسان بوو؛ ئەو بزوتنەوێ و لە رۆژگاری تالی خەلافەتی عەباسییدا لە رۆژئاوای ئێران خەتوخالی دا، سا ناو و ویستی هەقیقەتی دەدەلاندەو: لە بابەکی خورەمدینەو بۆ حەلاج، لە عەینلقوزاتی هەمەدانیی و سۆھرەوهردییهو بۆ هەفتەنان و چلتەنان. کەس بە جوانیی نازانی لە سەدەیی هەشتەم بۆ دەیەم و رۆژگاری دەسەلاتی عوسمانییدا چی لە سنوورەکانی رۆژئاوای ئێران قەوماو، و ئەمرو جگە لە نزرگەیی دامەزریئەرانی یارسان، شوینەواری تەنانەت تاکەخیزانیکی یارسانیش لە نیشتمانی پەردیوهریی و هەواری سەرھەلانی ئایینی یاریی نەماوہتەو.

ئەوان یان کۆمەلکوژ کران، یانەکوو ناچاری کۆچی زۆرەملی. بە دریزایی ئەم چەند دەیی کۆتایییش سەلەفییه توندپۆکان لەو ناوچەیدا ریکخستە بوونە. سیاسەتی سەرکووتکەرانی حکومەت و هەژارییش کاری خۆیان کردوو. زۆرەیی کۆلبەرانی کورد سوونن. ئەوان بۆ دابینکردنی بژیویان پەنجا مەن کۆل بە دریزایی سنووری دوو دەولەت بە شانوییل دەگێرن. گەر دلان بۆ داعش و مووچەیی دەهەزار دۆلاریی ناتەپی، تەنیاوتەنیا لە سەرەنی

جوامیری و مروقدۆستییانه وهیه. ئەوان لەم دنیای پۆشنەدا، سوێی ژانیکێ بەر دەوامی لێ بترازی، ماخۆی هیچی دی نیین. نزیکترین پێی بەختە وهریی پەسلانیش لای سوننه، راقهکانی ئیبن تهیمییه و بەغدادیی و ئەو جبهخانه گهورهیهیه وا «هاوپهیمانان» بۆیان هه‌ل‌پێژاون: «پێکخستنه تیرۆریستییه‌کان»

گۆرستانی کۆبانی له هه‌تاو پاماو. جه‌ژنی نه‌روۆزی خه‌لکی ئەم هه‌واره له‌سه‌ر گوردی مشتەنوور،

ئەو شوینە‌ی گرێدراوی ناوی

ئارین میرکانی ئەفسانه‌ییه،

قسه به‌ناوبانگه‌که‌ی

نیچه‌مان بێر ده‌هینیته‌وه:

«رۆژی من هیشتا

نه‌هاتوو، دووسبه‌ی هی

منه». مۆسای قه‌ناس،

قه‌ناسه‌وان و خه‌باتگێری

مه‌زن، له‌ داواینه‌یه‌کیدا

له‌سه‌ر به‌رزایی

بالاخانه‌یه‌ک هه‌وله‌قی

وێرانه‌کانی کۆبانی ماوه. ئەو،

پاش ئەو وینیه‌ شه‌هید کرا. ده‌لێن ئەم په‌یفانه‌ی ئەو وه‌ک یادگار

له‌سه‌ر یه‌کی‌ک دیواره‌کانی کۆبانی نه‌خشیندراون:

«ته‌نی ئەوین پزگارمان ده‌کات.»

ئەویش لەو ئاخورانو باخورانەدا، کە هەینی داعش ھاتنە نیو شار، تەنانت گۆرستانی خەلکە کە ی و پاکرەوانانی ئەم شارەیشیان بە شۆفل رامالی. دەتوانریت چی لە مەر ئەو وینە یەو بە گوتری، ئەمە دواسەرنجی ئەو بە وێرانە یەکی پزگار کراو. سەربار، دۆلۆز لە شوینیکدا گوتوو یەتی: «هەمیشە شادمانی دەگەریتەو.» کۆبانی ئەو شادمانییە، مینا کۆمۆنە ی پاریس.

*فەرھاد حەیدەری، گۆران: نووسەریکی کوردی یارسانە، خەلکی کرمانشە، توێژەر و پۆماننوس و چیرۆکنوس، پۆمانی تەنگەنەفەسی، پۆمانە بەناوبانگە کە ی ئەو و باسی گەلکۆزی و کیمیا بارانی گوندی زەردە ی کوردانی یارسان دەکات. فازل مەحمود ئەو پۆمانە ی بۆ کوردی وەرگیراوە. نامیلکە یەکی زۆر گرنگی لە مەر یارسانەکان نووسیوە لە بن سەرناوی: «ھەقیقەت و شادمانی»، لە گەل سەمیرا رەشیدی و فازل مەحمود پەرتووکی «ئیمە ناتوانین درێژە ی بدەین، ئیمە درێژە ی دەدەین» میان نووسیوە، کە پەرتووکی گرنگە سەبارەت بە چەمکی وێژە ی کەمینە ی دۆلۆز و واتا و تیگە ی ئەدەبیاتی کەمینە.

